

Feedback #1: Marshall McLuhan and the Arts

Tentoonstelling: 22.09.2017 — 19.11.2017

Opening + performance door Thomas Bégin: vrijdag 22.09.2017, 20 uur

2 locaties: West, Groenewegje 136 + West in Huis Huguetan, Lange Voorhout 34, Den Haag

Extra: 2-daags Symposium 'Feedback': donderdag 28 en vrijdag 29 september

1-dag Symposium 'Man and His World': 21 oktober & Workshops: www.westdenhaag.nl

Feedback #1 presenteert een recursieve tentoonstelling met bijbehorende symposia. De synthetische praktijken van de Toronto School worden gevierd en de radicale experimentele publicaties van Marshall McLuhan als kunstwerken vertegenwoordigd. Feedback brengt kunstenaars, designers, wetenschappers en filosofen bijeen om de omgeving waarin we nu leven die doordrongen is door bliksemsnelle elektronische communicatie, grondig te bevragen, te ondervinden en te betwisten.

Opgedoken uit de verwoesting van de Tweede Wereldoorlog voorspelden De eerste cyberneticadeskundigen, Norbert Wiener en Claude Shannon (van net na de Tweede Wereldoorlog), een toekomst waarin zelfs het denken kon worden geautomatiseerd. Marshall McLuhan voorzag in de elektronische informatie van de mondiale, bliksemsnelle massacommunicatie van het satelliet- en televisietijdperk, het einde van de rationele traditie van de humanistische verlichting, en de opkomst van een 'Global Village' en 'Global Theatre', waarin de mensen verstrikt zijn in hun interconnectiviteit en nieuwe sociale kunstvormen ontwikkelen.

Het tempo van de technologische transformatie, automatisering en mondialisering brengt een massale migratie, onzekerheid, beweging en nieuwe tijdelijke manieren van leven teweeg. Het Internet, dat oorspronkelijk was opgezet om het bevel en de controle over het Amerikaanse leger te behouden in extreme noodsituaties, is een commerciële infrastructuur geworden, waarbinnen ongekende nieuwe vormen van communicatie en uitwisseling zijn ontstaan. Groepen naar behoefte algoritmisch gevormd en ontbonden, niet langer op basis van een mening of kennis, maar volgens de geavanceerde sociale cybernetica van de politieke belangen en de reclame-economie. 'The medium is the message'.

Feedback is het tweede in een reeks projecten (de eerste was 'Without Firm Ground, Flusser and the Arts' in maart 2016) die de mogelijkheid onderzoekt voor een synthese van filosofie en theorie in kunstwerken, om het versnellende tempo van de sociale transformatie te doorgronden en te begrijpen. Een ontwikkeling die door technologische en wetenschappelijke vooruitgang wordt veroorzaakt. De expositie zal bestaan uit vijftien verschillende voorstellen — variërend van tekeningen tot geluidssculpturen, en van online performances tot het obsessieve hacken van hardware — die allen ingaan op de worsteling met het ongrijpbare informatietijdperk waarin we leven.

De bezoekers kunnen, op twee locaties, de 'DEW-line Newsletter' en de publicatieserie 'Explorations', archiefmateriaal, videodocumentatie van McLuhan en verschillende werken van kunstenaars uit alle delen van de wereld bekijken en bestuderen.

Marshall McLuhan (CA, 1911 – 1980) merkte in de jaren zestig al op dat de snelheid en alomtegenwoordigheid van de elektronische communicatie de rationele en reflectieve krachten van de geletterdheid zou ondermijnen. De technologie die ons in deze situatie heeft gebracht is opgebouwd door middel van een rationele, willekeurige wetenschappelijke methode, en ze

genereert een absorberende omgeving waarin we grip verliezen op onze eigen identiteit waardoor we verlangen naar een samenzijn zoals 'vroeger' [zonder het besef van een 'Global Village'. Zijn 'Global Village' diende als voorbeeld voor het kritiekloze saamenhorigheidsgevoel van de hippiegemeenschap tijdens de 'Summer of Love' maar dat was duidelijk anders geïnterpreteerd dan wat McLuhan bedoelde. Voor McLuhan was het 'Global Village' een plek vol gewelddadigheid, die voortdurend onder toezicht stond en waar privacy 'voornamelijk werd genegeerd', zoals hij openhartig beschreef in het beroemde interview met de Canadese talkshowgastheer Mike McManus.

McLuhan's bekendheid steeg tot grote hoogte en hij wordt gezien als misschien wel de beroemdste cultuurcriticus van zijn tijd. Dit dankzij een analyse die direct betrokken was bij de transformaties die opdoken door de introductie van elektronische technologieën. Zijn betrokkenheid was tekenend want met alleen gezond verstand zou hij niet in staat zijn geweest de huidige omstandigheden te voorspellen, er is destijds een technoculturele revolutie ingezet die de manier waarop mensen de wereld voor honderden jaren hadden waargenomen, volkomen ontwrichtte.

Peter Blegvad (VK, 1951) is een cartoonist (en musicus) die navigeert tussen de transities van drie ervaringsvormen: 'Imagined, Observed, Remembered'. Onze verbeeldingsvormen zijn gebaseerd op onze ervaring, en hoewel we elke dag dezelfde dingen zien, is de daadwerkelijke ervaring altijd een anomalie. Blegvad's tekeningen tonen de fase voor, tijdens en na het ervaren.

Disnovation (ZW/DE) is een collectief die wonderlijke compendia, kunstzinnige [informatie] intelligentierobots en hedendaagse media-archeologie vervaardigt die de donkere kanten [laten zien van het verhaal over] van het techno-utopia blootstellen: nutteloze producten, constante bewaking en controle, en verdorven elektronica.

Haroun Farocki (DE, 1944-2014) was een Duitse filmmaker, schrijver en filmdocent die meer dan 90 films heeft gemaakt. Farocki maakte gebruik van de kracht van het lineaire filmen om ons te confronteren met de hardnekkige complicaties van de alledaagse ervaring, zowel in oorlog als in vrede, zowel scheidend en zelfvernietigend.

Darsha Hewitt (CA, 1982) is een hardware hacker, en specialist op het terrein van de kunstzinnige robots. Hewitt toont een aandoenlijk technolandschap met onregelmatig piepende babyphones. De technologie wordt hiermee omgedraaid; het is het instrument zelf dat om aandacht smeekt. De meelijwekkende marionetten van Hewitt creëren een plek om stil te staan bij het binnendringen van bewakingssystemen in ons dagelijkse leven.

Mogens Jacobsen (DK, 1959) is een Deense pionier op het gebied van internetkunst. Hij heeft het computerscherm en de computer achter zich gelaten als zijn belangrijkste vorm en werkt nog voornamelijk met artefacten, objecten en installaties. Zijn werken worden vaak getoond als kritische, satirische apparaten met verwijzingen naar technologische instrumenten of materialen uit laboratoria.

Willy Lemaitre (CA, 1966) is een van de Canadese experts in het gebruik van 3-D video. Het werk dat hij in deze tentoonstelling zal presenteren gaat over het terugkoppelen van het verschil tussen menselijk doorzettingsvermogen en inconsistente ruimte. Menselijke gedaanten poseren en gebaren in antwoord op elementen in hun onmiddellijke omgeving. Het circuit wordt geactiveerd; zowel het individu als de omgeving wordt wederzijds beïnvloed.

!mediengruppe Bitnik (DE) maakt al jaren kunstwerken vanuit de binnenkant van infrastructuur die onze wereld besturen. Het beroemde 'Random Darknet Shopper' winkelt onschuldig rond in het darknet, een omgeving die wordt gegenereerd door de mogelijkheden van digitale computernetwerken. De aankopen zorgen voor conflicten en onenigheid wanneer ze worden teruggezet in de wereld van de 'ouderwetse' wetten van sociaal en burgerlijk compromis.

MRZB(IT) is een collectief van jonge Italiaanse kunstenaars (Andrea Parenti, Désirée De Monte, Filippo Tocchi, Giorgio Tidoni en Pietro Cortona) die de leegte tonen achter de oppervlakte van de digitale communicatie. Ze duiken in de dagelijkse Netculture, messageboards, forums en webwinkels als een poly-persoonlijkheid. Ze gaan erop in hoe je online een identiteit opbouwt.

Christoph Migone (CA, 1964) maakt al meer dan twintig jaar geluidskunst, vaak in strijd met de technologie; hij is vooral befaamd om het stukslaan en misbruiken van microfoons. In zijn

conceptuele project genaamd 'Record Release', verspreidt hij lege platen of kleine klompjes van zwart vinyl als een culturele boodschap. 'The medium is the message': de industrie achter de platenmaatschappijen, petrochemische stoffen, kunststoffen, die zijn de werkelijke inhoud van elke nieuwe LP.

Reynold Reynolds (VS, 1966) is een kunstenaar die al vroeg werd beïnvloed door filosofie en wetenschap, en omdat hij voornamelijk werkt met 16mm als medium, heeft hij een filmgrammatica ontwikkeld die is gebaseerd op transformatie, consumptie en verval. [In] Tijdens 'Feedback' zal hij een workshop geven over het maken van Stop Motion Film en brengt hij een hommage aan de analoge televisie door middel van een overpeinzing over het verdwijnende fenomeen van de atmosferische storing.

Thomas Bégin (CA, 1979) combineert werkwijzen van wetenschappers en toont een kwetsbaar feedbacksysteem. Het vermogen van live-elektronica om explosieve resultaten te produceren als het signaal naar zichzelf wordt teruggekoppeld, vormt een eindeloze fascinatie sinds het ontstaan van deze technologie. Deze instabiele installatie genereert een kortstondige transformerende geluidscompositie waarbij de signalen rondzingen tussen de elementen.

Wolfgang Spahn (DE, 1970) maakt interactieve installaties, schilderijen met mini-projecties en performances met licht en geluid. In zijn werk onderzoekt hij de analoge en digitale media en hij richt zich op zowel de tegenstellingen als de overeenkomsten van deze media. In 'Feedback' gebruikt hij een op afstand bestuurbare camera, die dicht bij het oppervlak van een monitorscherm is geplaatst. De elektronische signalen vloeien heen en weer tussen de twee toestellen en brengt een beeld tot stand dat — als je goed genoeg kijkt — laat zien dat de hardware niet digitaal is; het is stoffelijk, net als jij en ik.

Hito Steyerl (DE, 1966) is een beeldend kunstenaar, schrijver en vernieuwer van de essayistische documentaire. Haar werk refereert voornamelijk naar de media, de technologie en de mondiale circulatie van beelden. Hebben de huishoudelijke apparaten, zoals koelkasten en wasmachines ons werkelijk in die mate bevrijd als ons was beloofd? En waar is dat aan te wijten, aan het 'medium' of de 'message'? In het werk 'Strike!' richt Steyerl zich op het medium zelf.

Stephanie Syjuco (FI, 1974) creëert spektakels met een verzameling van culturele objecten, archieven en tijdelijke verkoopinstallaties, vaak met een actief publieksonderdeel dat de bezoekers uitnodigt om direct deel te nemen als producent of leverancier. Haar projecten speculeren met open-sourcesystemen, sharewarelogica en kapitaalstromen om [allerlei] kwesties over economie en macht te onderzoeken. In 'Feedback' toont Syjuco een voorstel voor het loslaten van essentiële kennis, het eigen maken van de kunstinstelling door deze te transformeren tot een geëmancipeerde ruimte met ongehinderde toegang tot informatie.

Angela Washko (VS, 1986) is een kunstenaar die zich inzet voor het mobiliseren van gemeenschappen en voor het creëren van nieuwe discussieforums over feminisme, op plekken waar deze nog niet plaats vinden. Washko heeft performances gecreëerd in het online videospel 'World of Warcraft' waarin ze discussies over het feminisme aangaat. Washko mengt zich stoutmoedig in deze grotendeels mannelijke wereld van het online gamen door middel van speelse ingrepen en uitnodigingen om te ontsnappen aan de strakke sociale regels die daarbinnen normaal zijn geworden.

Voor vragen kunt u contact opnemen met MJ Sondejker: info@westdenhaag.nl / +31(0)70.3925359

Huis Huguetan is eigendom van Rijksvastgoedbedrijf en wordt tijdelijk beheerd door ANNA Vastgoed & Cultuur. Het programma van West wordt mede mogelijk gemaakt door Gemeente Den Haag en het ministerie van OCW.